

Wij vierden onder ruime belangstelling ons 25-jarig jubileum in de Salons van Edel te Wilrijk op 15 december 2023

Hierbij het Eerste Woord

BOEM! Paukenslag (1918=> 1998 is 80 jaar)

Geboorte van 't Lavendel, suikerbonen/hagelslag,
ik stond mee aan de wieg
Een nieuwe lente, een nieuw geluid.
Exact 400 jaar na dat van Amsterdam, die zijn ermee gestopt in 1532
Wij waren jong en zonder grenzen, open geesten
Hebben al die jaren geen enkel onderwerp geschuwd
We stonden naast de kraters van onbegrip in Noord-Frankrijk
En wilden -als jonge kinderen- alles over alles weten.
Lieten ook dikwijls dichters aan het woord
Of lazen uit hun werken
Want het woord is waar betekenis woont.

Wij bleven jong, en zijn nog steeds idealistisch na die 25 jaar.
Velen die bij ons kwamen spreken, werden later beroemd of BV
En periodiek verlaten wij onze stad en nemen een kijk in de wereld.
Wanneer wij dan terugdenken over deze 25 jaar, nemen wij de tijd en leggen hem behoedzaam
over dat verleden, om de toekomst verder vorm te geven.
Het moet wel gedaan zijn met het belachelijk gegoochel met onze klinkers en dat in alle media: A I
=> Eee Aaai???) Maar nee: het is Aa, Ie!

Pomerio

Poëtische rede voor het Jubileum van de Orde van den Prince, afdeling 't Wit Lavendel

Het heden, het verleden, toekomst

Grenzeloos lijkende concepten die mekaar ontmoeten op hun grens

Geschiedenis, is een vreemd woord, absurd zelfs om te beseffen

Ik vroeg het me met een collega onlangs af

Waar maken we nog onze geschiedenis?

Is het nog in gebouwen, wolkenkrabbers, hotels, muren als deze?

Misschien een stukje

Is het dan misschien met woorden? Hoe kan dat als deze zo vaak tekortschieten, te begrensd zijn

Ik geef u enkele voorbeelden:

“Volautomatische wapens doorkruisen het Amerikaanse schoolbeeld”

“Granaten vliegen door de straten”

Volstaat voor Oekraïne “vrijheidsstrijd”?

Voor Gaza, “genocide”?

Voor de klimaattop, een dure flop?

Voor het kapitalisme, postmodern cynisme?

Ze volstaan enkel als we ophouden met spreken alsof morgen

Het gisteren is van een “ons afhandig gemaakt”- vandaag

Alles is anders

de grenzen liggen anders

Zelfs die grenzen die zijn blijven bestaan

Scheiden nu andere partijen

Elke dag is meer dan ooit een nieuw landschap

Een pasgeboren chaos

Elke nieuwe dag lijkt het duister, net iets duisterder

En elke dag, zegt men, wordt het terug licht

Dat licht is de liefde

En Johan Daisne zei het me al voor

De liefde is de rede

De reden dat we hier allemaal nog staan

Dat ik hier sta en deze woorden voor u spreek

Dat u hier voor mij staat

En hoewel taal vaak te klein is voor de liefde, te begrensd als het ware

Is ze een van de mooiste werktuigen om haar grenzeloosheid te boetseren

Dus breng ik een toast uit

Op de taal

Op de rede

Op de Orde

Op de liefde

En op 't Wit Lavendel

Maximilian Schäffer